

INTERVENCIÓ DE JOSÉ MONTILLA AL MÍTING CENTRAL DEL PALAU SANT JORDI

Amigues i amics, gracias Felipe, por tu compromiso, por estar siempre con nosotros, por tu compromiso con los socialistas catalanes.

Gracias, alcalde, Jordi, per la teva feina, per les teves paraules, per l'esforç que estàs fent en aquesta campanya, que també és la teva.

Gràcies, Carme, per acompanyar-nos avui. I al president del govern, per donar suport al PSC.

Demà a la nit acaba una campanya electoral decisiva pel futur del país.

I avui ens trobem tots aquí, omplint novament, el Palau Sant Jordi, benvinguts i benvingudes!

Moltes gràcies per ser aquí, moltes gràcies!

I moltes gràcies també a tots els que ens seguiu a través d'Internet, a través de les xarxes socials, amb una salutació especial pels amics de la Política 2.0 a qui saludo molt efusivament!

En aquesta campanya he après molt de vosaltres!!

Gràcies al cap de govern d'Andorra, que ens acompanya avui. I als companys de la Catalunya Nord, i del Partit Socialista Francès.

Amigues i amics, els que voldrien veure'ns derrotats abans d'hora, avui s'han quedat amb un pam de nas. Tampoc no ens derrotaran diumenge, us ho ben asseguro!

No passaran perquè Catalunya no és de dretes! Catalunya no és independentista!

La majoria de catalans volen defensar l'Estatut i volen impulsar la justícia social.

La majoria de catalans són com nosaltres! Si la majoria va a votar, no ho dubteu, guanyarem!

Aquest és el repte d'aquí fins a diumenge, animar la gent a anar a votar!

Que ningú no es quedi a casa! Que cap treballador ni treballadora es quedi a casa

Cap jubilat o jubilada, cap jove que estudia, treballa o busca feina, cap professional, autònom o emprenedor.

Tots i totes a votar diumenge.

A votar per Catalunya, pel futur, per la justícia social.

Amics i amigues. Hi ha un tsunami conservador que recorre tota Europa:

El tsunami de la dreta. El tsunami que vol retallar drets, prestacions i que vol una sortida *neoliberal* contra la crisi I jo em pregunto...

¿Què hem de fer? ¿Fugir? ¿Veure com a l'onada de la dreta nacionalista espanyola del PP i l'onada de la dreta nacionalista catalana de CiU ens passen per damunt? ¿Un tsunami que trenqui tot el que hem construït? ¿Un tsunami de dretes en un país d'esquerres?

No, amics i amigues. Us proposo un altre cosa. Us proposo que aixequem un espigó alt i fort. Un mur que aguantí l'investida de les onades. Un mur que defensi l'Estat del Benestar, les polítiques socials, la justícia i l'autogovern.

Un espigó resistent, fet de tota la gent d'esquerres i progressista d'aquest país.

Un mur de vots catalanistes, progressistes, d'esquerres i socialistes que aturi el tsunami conservador. ¿Voleu fer història? Doncs fem que Catalunya sigui la primera en aturar la tempesta conservadora. Nosaltres serem la vostra garantia de progrés d'aquest país.

I els vostres vots ens donaran la força per fer, junts, un mur infranquejable que defensi el país, la justícia i l'autogovern.

Aquest és el meu compromís i és la nostra garantia.

Fa quatre anys prendre possessió com a 128è president de la Generalitat. El meu primer acte va ser assistir a un acte contra la violència de les dones, fa 4 anys.

Cap responsable polític català pot aspirar a un honor més alt.

Vull agrair la confiança que vaig rebre.

I us vull assegurar que cada dia d'aquests quatre anys he treballat per merèixer la confiança rebuda.

És hora de fer balanç.

I d'aprofitar per contrastar la feina que he fet, que hem fet amb la feina que va fer Artur Mas quan estava al govern. Perquè va ser conseller de no sé quantes coses, no és una persona que acabi d'arribar a la política.

En aquesta legislatura, quan jo he estat president de la Generalitat, Catalunya ha gaudit del màxim autogovern dels darrers 30 anys, el millor finançament com deia la ministra i la més alta inversió de l'Estat a Catalunya.

I tot això no hauria estat possible sense la feina i la determinació dels socialistes catalans, dels Ciutadans pel Canvi i també del President Pasqual Maragall... per qui us demano un fort aplaudiment, de tot cor.

Ho torno a dir. El màxim autogovern, el millor finançament, la més alta inversió de l'Estat a Catalunya.

Quan governava el senyor Mas, quan havia pactat amb el PP, va renunciar a reformar l'Estatut.

Quan governava el senyor Mas va fer l'anterior acord de finançament l'any 2001. I nosaltres hem aconseguit, com deia Carme, set vegades més recursos.

Hem multiplicat per set allò que ell va aconseguir de millora.

Per primera vegada Catalunya se situa per sobre de la mitjana espanyola.

El que Convergència no va aconseguir en vint-i-tres anys, nosaltres, els socialistes catalans, amb la col·laboració dels socialistes espanyols, ho hem aconseguit en set.

Quan el senyor Mas va pactar amb el PP va aconseguir una inversió de l'Estat que nosaltres hem duplicat.

Hem aconseguit el doble d'inversió de l'Estat que el senyor Mas!

Gestionem serveis que CiU no va aconseguir mai, les rodalies, els trens regionals a partir de l'1 de gener, la inspecció de treball.

Que no ens vingui ara Artur Mas amb històries!

Mai no hi ha hagut tant autogovern a Catalunya com quan nosaltres hem governat a Catalunya i José Luis Rodríguez Zapatero ha governat Espanya!

Això són fets, i no paraules!

Números canten!

I que tampoc ens enganyi el senyor Mas amb el seu concert econòmic. Ja l'any 2004 deia que era irrenunciable. I l'any 2005 se'n havia oblidat. Per Artur Mas el concert econòmic és només una forma de recollir vots diumenge, per generar més frustració dilluns.

És veritat que hi ha hagut problemes amb el desplegament de l'Estatut. Una sentència que no volíem. Una campanya contra l'autogovern desfermada per la dreta espanyola.

Jo us proposo defensar l'Estatut, tot l'Estatut.

Us proposo recuperar l'esperit del pacte constitucional i avançar cap a l'Espanya federal.

I us proposo, sobretot, treballar junts per exigir respecte per Catalunya.

Respecte pel que som, una nació. Respecte per la nostra història, la nostra llengua, la nostra cultura.

Respecte pel que som: una de la regions europees amb més possibilitats de futur.

Respecte pel que volem ser, una societat més justa, amb més oportunitats per tothom.

Ens farem respectar des de la nostra força, que és la de tenir les idees clares.

I ens farem respectar, sobretot, si molta gent participa en les eleccions de diumenge.

Però el balanç de la feina feta no és només un balanç sobre autogovern.

Què hem fet en aquest autogovern?

Doncs millorar els serveis públics, incrementar la justícia social, oferir més possibilitats a la nostra gent, estar millor preparats pel futur.

Què hem fet amb aquest finançament?

Doncs contractar cada dia d'aquests quatre anys, cinc mestres, tres policies i dos metges, cada dia durant aquests quatre anys.

Perquè Convergència no havia previst que el nostre país necessitaria més i millors serveis públics.

Es van quedar encallats en la Catalunya dels sis milions, i Catalunya som més de set milions i mig!

Hem fet 1.000 equipaments públics nous aquests quatre anys: escoles, centres d'assistència primària, hospitals, presons, biblioteques...

Hem fet dues escoles noves cada setmana.

I encara hi ha aules provisionals.

¿Per què? Perquè Convergència no havia previst que l'increment de la població requeriria d'una millora dels serveis públics. Perquè ells no hi creuen en els serveis públics.

I això ha passat amb moltes coses.

Recordeu el tema de l'aigua? Artur Mas aquests dies encara parla de portar l'aigua de França, encara parla del transvasament del Roine. En va parlar al llarg de molts anys, però no va fer res. Si avui tenim garantit el subministrament d'aigua a la regió metropolitana de Barcelona és perquè nosaltres hem fet les dessalinitzadores, les depuradores, la interconnexió entre les xarxes.

Recordeu que la dreta sempre diu que els delinqüents han d'anar a la presó? Jo també ho crec. Però les presons les hem fet nosaltres, perquè hem inaugurat més presons en quatre anys que CiU en vint-i-tres.

Artur Mas parlava fa anys del quart cinturó, però s'està fent ara, ara ho està fent el govern d'Espanya, i no abans.

Artur Mas parlava del metro, però nosaltres hem inaugurat divuit estacions noves i hem duplicat en set anys els quilòmetres de metro, més que CiU va construir en vint-i-tres.

Artur Mas parlava d'energia, però la línia de molt alta tensió que ens connecta i que ens connectarà amb França s'està fent ara també.

Sí, ell parla, i parla bé, però la feina l'hem feta nosaltres.

Però sóc conscient que la preocupació més gran de la gent és la crisi.

I lluitar contra la crisi reclama parlar menys i fer més.

O fer tant com es pugui. Perquè no tot depèn de nosaltres, és obvi.

Els problemes es resolen de cara. I dient les coses pel seu nom, com jo he mirat de fer, honestament.

Aquesta crisi és dura. No és per fer discursos. Ni per fer política barata.

Ni per buscar beneficis personals. És per buscar solucions i acords.

Per donar la cara. Des del lloc on ens situï l'electorat. Per fer reformes, que no sempre són fàcils.

Haurem de fer sacrificis. A la majoria no us han regalat res dels que esteu aquí.

A mi tampoc. A mi ningú m'ha *enxufat*, ni apadrinat. Ja ho sabeu. I sé que no pots demanar esforços als demès si tu no t'esforces el primer.

Els que no tenen feina, i estan a la llista de l'atur, molts no volen sentir parlar de les eleccions. I jo els entenc.

La gent, quan té problemes, no vol històries. Vol respostes. Vol solucions.

Però el Govern de Catalunya és clau per lluitar contra la crisi.

I això depèn del vostre vot, del vot dels ciutadans el proper diumenge.

Quan em pregunten com podem sortir de la crisi

Sempre contesto el mateix.

Primer. No hi ha llocs de treball sense empresa. I no hi ha empreses sense empresaris i emprenedors.

Vull ajudar a que tothom pugui construir el seu projecte personal i professional.

Vull facilitar la creativitat empresarial del nostre país.

Som un país d'emprenedors.

Segon. Amb més formació. Ens hem de reciclar i adaptar. Aprendre coses noves. En el futur, per trobar, mantenir o canviar de treball, caldrà estar més preparats. Qui tingui feina, que aprengui noves coses. Així la mantindrà. I qui no la té, que és formi. Així la trobarà.

Tercer. Garantir la cohesió social. Un país dividit, fragmentat, no avança.

Per a avançar hem de fer-ho tots. No només els més afortunats o els que més tenen. Cohesió social és la garantia del creixement econòmic.

I lluitar contra la crisi vol dir també portar empreses estrangeres o animar-les a que es quedin i incrementin la seva producció aquí. Com hem fet amb SEAT, Nissan o Yamaha i amb moltes altres, i com estem intentant fer amb moltes d'altres empreses del sector i moltes altres. Això és el que cal fer, menys xerrar i més treballar.

Davant de la nostra proposta, hi ha les paraules del nostre adversari, de Mas. Com molt bé deia Felipe s'inspirava en Irlanda. Que primer s'inspirava en Irlanda. I avui, és clar, ja no en parla. I que ara mira al Regne Unit dels liberal conservadors. I torna amb la cantarella de sempre: baixar impostos als més rics, reduir l'administració, retallar la despesa social. I jo dic: no, no i no.

Baixar impostos vol dir reduir serveis, prestacions socials. Baixar impostos als més rics, al 6% de la població, vol dir reduir la contribució dels que més tenen. Baixar impostos és invertir menys en recerca i infraestructures. Baixar impostos és deixar indefenses a les famílies i les empreses amb més dificultats.

Artur Mas parla de reduir l'administració. No sap que nosaltres hem amortitzat 2.000 places de funcionaris d'administració general. El que hem augmentat és el personal que presta serveis directament a la gent: mestres, mossos i metges, el personal justícia.

¿Com podem tenir una millor educació sense més i millors mestres?

¿Com podem reduir les llistes d'espera sense més metges, més infermeres i més personal sanitari?

Jo demano al senyor Mas que deixi d'enredar la gent.

I digui si vol fer el que ha fet o pretén fer David Cameron al Regne Unit, acomiadant mig milió de servidors públics.

Amigues i amics, l'elecció de diumenge és transcendental. O un govern de dretes o un govern d'esquerres. O un govern compromès amb l'Estatut o un govern que ens embarqui en aventures independentistes.

O un govern que busqui el respecte i l'acord amb la resta d'Espanya o un govern que incrementi la tensió amb la resta d'Espanya només per conveniència política.

O un govern que lluiti contra la crisi fent reformes per mantenir l'Estat del benestar o un govern que rebaixi els impostos a una minoria perjudicant a la majoria.

Jo he dit clarament què vull fer i amb qui.

He dit que no pactaré en cap cas amb el PP, responsable dels atacs més ferotges a l'Estatut i a la convivència.

He dit que no pactaré amb els que volen convocar un referèndum per dividir els catalans.

En canvi, Artur Mas no descarta ni pactar amb el PP, ni pactar amb ERC.

Un candidat així no és de fiar. Ara diu que per no haver de pactar, l'altre dia, en el debat amb ningú els socialistes hauríem d'ajudar-lo.

Per tal de ser president diu que comptarà amb nosaltres, i jo crec que a aquest pas acabarà dient que aplicarà el nostre programa.

Un candidat així no és de fiar.

Tampoc no ens diu qui és el seu equip. Si Fernández Teixidó seria el seu conseller d'Economia o Felip Puig tornaria a Obres Públiques. M'estalvio comentarís.

Ens diu que seran els millors, perquè no pot dir cap nom.

Jo n'he dit alguns.

Jo comptaré amb els millors.

Compto amb socialistes que m'acompanyen a les llistes. Compto amb socialistes que no hi són, com l'Antoni Castells o en Ferran Mascarell.

I compto també amb d'altres persones independents.

Vull un Govern dels millors per a lluitar contra la crisi!

Amb els reptes que tenim per davant no entenc com algú que aspira a la Presidència és incapaç de donar un sol nom del seu equip. I menys en les àrees que són més sensibles o més importants en aquests moments.

Amigues i amics, acabo.

En un minut de diumenge, ens hi juguem el futur del país.

És el temps que tardem en votar! Un minut decisiu!

Jo m'ofereixo com a garantia de progrés, com el mur que podrà aguantar l'investida de la dreta espanyola i catalana en aquestes eleccions.

Us proposo anar endavant. Endavant, contra la crisi. Endavant, per la justícia social. Endavant, en defensa de l'Estatut. Endavant, en defensa de Catalunya.

Amigues i amics, tenim encara molta feina a fer. És l'hora dels qui no es rendeixen mai. És l'hora socialista.

Amigues i amics. A convèncer tothom que vagi a votar.

Compto amb vosaltres.

Vosaltres podeu comptar amb mi!

Moltes gràcies!

Visca el PSC

I visca Catalunya! A treballar, d'aquí al diumenge.